

การพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะ
การเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR
สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

The Development of Integrated Approach Instruction Model for Developing
CEFR English Writing Skills of Pre-Service Teachers

¹พิชามณัฐ จำรัสศรี และ ²ศศิธร โสภารัตน์

¹Pichamon Jamrassri, and ²Sasithorn Soparat

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Thailand

E-mail: ¹pichamon@pnru.ac.th, ²sasithorn.s@pnru.ac.th

Received August 6, 2025; Revised September 21, 2025; Accepted October 1, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน กลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด คือ 1) แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบประเมินทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดมี 4 องค์ประกอบ ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด งานวิจัยนี้ได้สร้างองค์ความรู้เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนตามกรอบมาตรฐาน CEFR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด; ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ; กรอบมาตรฐาน CEFR

Abstract

This article aimed to 1) develop an integrated approach instructional model for developing CEFR English writing skills; 2) compare students' English writing skills after implementing the integrated approach instruction model; and 3) study students' satisfaction with the integrated approach instruction model. The sample group consisted of 24 third-year undergraduate students majoring in general science, selected through cluster sampling with the classroom as the sample unit. Four research instruments were employed, including (1) an evaluation form of the instructional model, (2) lesson plans, (3) a CEFR standards English writing assessment, and (4) a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation (S.D.), and content analysis. The findings revealed that: 1) the integrated approach instruction model comprised four key components, with its overall appropriateness rated at a high level in all aspects. 2) Students' post-test English writing scores were significantly higher than their pre-test scores at the 0.05 level. 3) Students' overall satisfaction with the integrated approach to instruction was at the highest level. This study contributes to the body of knowledge by proposing a systematic integrated instructional model that can be effectively applied to develop English writing skills in alignment with the CEFR framework.

Keywords: The Integrated Approach Instruction Model; Writing Skills; CEFR Framework

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากล (International Language) ที่มีความสำคัญและเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ พยายามปรับนโยบายการศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอนในระดับอุดมศึกษา (ลวิตรานบุญปก และคณะ, 2566) กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้รองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ จึงได้นำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษแห่งสหภาพยุโรป (CEFR) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลในทุกระดับการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยตั้งเป้าหมายให้นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ที่ระดับ B1 ตามมาตรฐาน CEFR

วิทยาลัยการฝึกหัดครูมีนโยบายและแผนการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีตัวบ่งชี้ที่กำหนดว่านักศึกษาปีสุดท้าย

ในระดับปริญญาตรีต้องสอบผ่านเกณฑ์ CEFR ระดับ B1 อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้เข้าสอบ จากผลสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาครูปีสุดท้ายจำนวน 329 คน พบว่า 221 คนสอบผ่านเกณฑ์ B1 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.17 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด แต่เมื่อพิจารณาแยกตามทักษะ พบว่าทักษะการเขียนมีอัตราผ่านเกณฑ์ต่ำที่สุด

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีการเปลี่ยนแปลงจากการใช้วิธีการสอนแบบเดียวไปสู่การบูรณาการวิธีการสอนที่หลากหลายเข้าด้วยกัน ซึ่งเน้นการผสมผสานเทคนิค กลยุทธ์ และทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ตรงกับเนื้อหา บริบทของผู้เรียน และเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียน (ลลิตา ภัคดีวานิช และคณะ, 2567) ผวนกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการใช้สื่อเทคโนโลยีต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ชัยวัฒน์ แก้วพินงาม, 2561) เนื่องจากการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น แต่ผู้สอนภาษาบางคนยังขาดความมั่นใจและทักษะในการเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะกับเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เนื่องจากยังไม่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีกับแนวคิดการสอนภาษาในการพัฒนาทักษะการเขียน

งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิด โดยการนำกรอบแนวคิด Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) ซึ่งบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge: CK) วิธีการสอน (Pedagogical Knowledge: PK) และเทคโนโลยี (Technological Knowledge: TK) ให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม (Mishra & Koehler, 2006) และแนวคิดวงรอบในการเรียนการสอน (Teaching Learning Cycle) ภายใต้กรอบของทฤษฎีการสอนแบบอรรถลักษณะวิธี (Genre based approach) ที่เน้นการทำความเข้าใจในลักษณะของภาษาที่ใช้และภาษาในบริบทต่าง ๆ ที่ครอบคลุมทุกทักษะ และนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (Butt et al., 2001; Derewianka, 1990) และใช้กรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนั้นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจะช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เทคโนโลยี และส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนให้กับนักศึกษา และเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถใช้งานได้ (Working Knowledge) รวมถึงการใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับมาตรฐานวิทยาลัยการฝึกหัดครูให้เป็นสถาบันผลิตและพัฒนาครูชั้นนำต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

การทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค การจัดลำดับความคิด และการปรับใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และผู้อ่าน แนวคิดการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Approach) เป็นแนวคิดที่นำไปปรับใช้ในการสอนการเขียนและมีอิทธิพลต่อการวิจัยและการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษในบริบทที่เกี่ยวข้อง แนวคิดนี้พัฒนามาจากแนวทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงระบบของความหมาย (Systemic Linguistics) โดยมุ่งเน้นการศึกษาชนิดหรือประเภทของงานเขียน (Genre) ชนิดของข้อความที่เกิดขึ้นในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (Derewianka, 1990) แนวคิดใช้วิธีการสอนภาษาอย่างชัดเจน (Explicit) ที่มุ่งเน้นคุณลักษณะและโครงสร้างของภาษาตามประเภทของงานเขียนแต่ละประเภท ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนในการสร้างสรรค์งานเขียนที่สอดคล้องกับความต้องการของสาขาวิชาและวิชาชีพที่แตกต่างกัน โดยรูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ใช้ในภาษาที่ใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียนหรืออรรถลักษณะของภาษาสามารถแบ่งออกเป็นประเภทโดยใช้หลัก 3 ประการ คือ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของผู้พูดหรือผู้เขียนในการสื่อความ (Purpose of communication) โครงสร้างของการเรียบเรียงเนื้อความ (Organization structure) และลักษณะของภาษาที่ใช้ (Language features) ตัวอย่างอรรถลักษณะของภาษาที่นำไปปรับใช้ในการเขียน ได้แก่ การเล่าจากประสบการณ์ (Recount) การรายงาน (Report) การเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narration) การแสดงความคิดเห็น (Exposition) การอภิปราย (Discussion) การบอกกระบวนการหรือขั้นตอน (Process) เป็นต้น

แนวคิดวงรอบการเรียนรู้และการสอน

แนวคิดวงรอบการเรียนรู้และการสอนเป็นขั้นตอนการสอนการเขียนตามแนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐาน แนวคิดนี้ได้รับการพัฒนาภายใต้กรอบของทฤษฎี Genre โดยเน้นการวิเคราะห์ภาษาและการทำความเข้าใจการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคม (Social purposes) การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดนี้

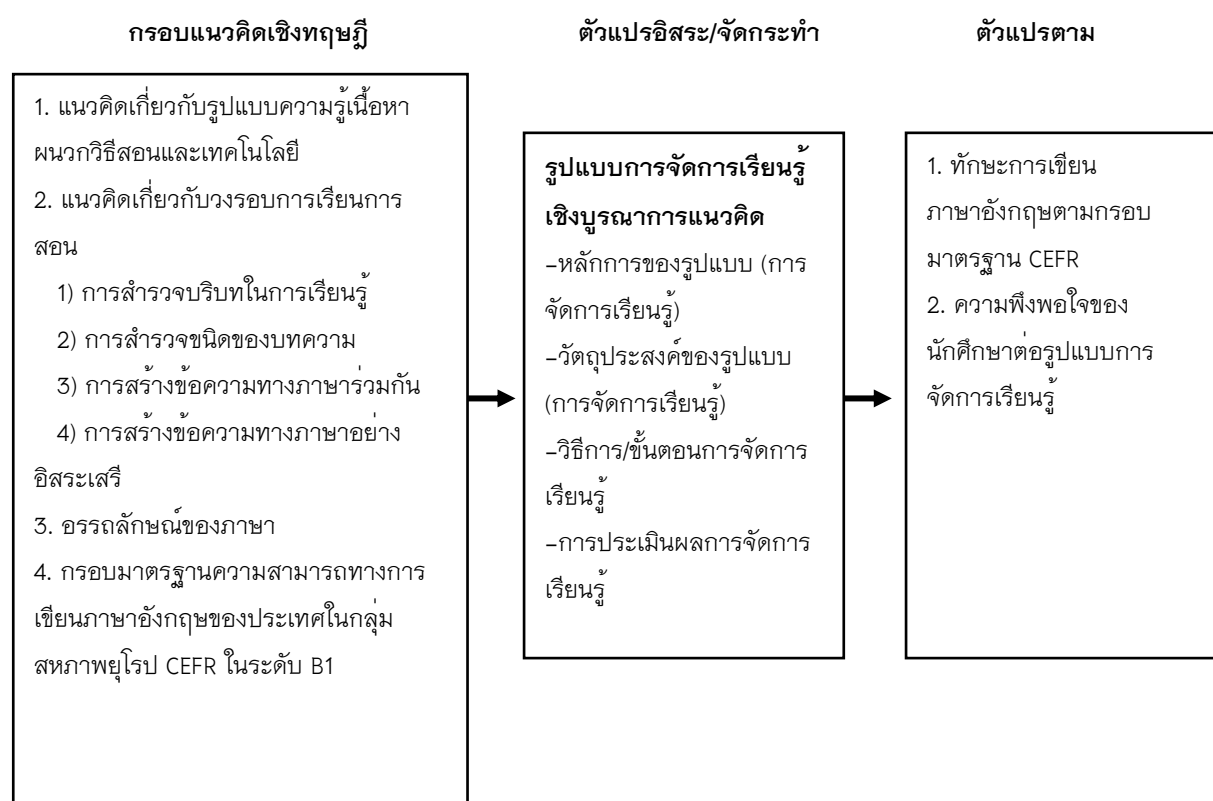
คือ การทำความเข้าใจในลักษณะของภาษาที่ใช้และพบเห็นในบริบทต่าง ๆ ที่ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการถอดแบบการเรียนรู้ (Scaffolding process) ที่เป็นระบบ โดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในรูปแบบการควบคุมหรือพึ่งพาการช่วยเหลือจากครูผู้สอนก่อนในลำดับแรกจนกระทั่งไปสู่การเรียนรู้แบบอิสระด้วยตนเองในที่สุด โดยงานวิจัยนี้นำแนวคิดนี้มากรอบการเรียนการสอนที่ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการสร้างความรู้ (Context Exploration) ซึ่งมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคมและปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นในการเขียนบทความแต่ละประเภท 2) ขั้นการให้รูปแบบการเขียน (Text Exploration) เป็นขั้นให้ผู้เรียนเข้าใจทำความเข้าใจจากรวบรวมคำศัพท์ โครงสร้างการเขียนบทความ และลักษณะสำคัญทางภาษาของบทความเป้าหมาย 3) ขั้นฝึกเขียนเป็นกลุ่ม (Joint Construction) ในขั้นนี้ผู้เรียนทำการฝึกเขียนตามอรรถลักษณะต้นแบบเป็นกลุ่ม ตามโครงสร้างและรายละเอียดทางภาษา โดยการเขียนบทความร่วมกันบนกระดาน การเขียนเป็นกลุ่ม หรือคู่ร่วมกันกับผู้สอน และ 4) ขั้นฝึกการเขียนอิสระ (Independent Construction) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะในการเขียนด้วยตนเองโดยใช้รูปแบบอรรถลักษณะที่ผู้เรียนได้เรียน โดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ (Butt et al., 2001; Derewianka, 1990)

Technological Pedagogical Content Knowledge หรือ TPACK Model เป็นแนวคิดที่จะทำให้ผู้สอนสามารถบูรณาการเลือกใช้และผลิตสื่อนวัตกรรมทางเทคโนโลยีให้มีความสอดคล้องกันกับหลักทฤษฎีการสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน (Mishra & Koehler, 2006) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านใหญ่ ที่มีความสัมพันธ์กัน 7 ประการ คือ ความรู้ด้านเทคโนโลยี (TK) ความรู้และทักษะในการใช้สื่อและอุปกรณ์ตั้งแต่รูปแบบพื้นฐานจนถึงเทคโนโลยีดิจิทัลขั้นสูงเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ความรู้ด้านวิชาครู (PK) คือ ความรู้ในหลักการและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการชั้นเรียน การวางแผนการเรียนรู้ และการประเมินผลผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ความรู้ด้านเนื้อหา (CK) คือ ความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา สารวิชา ทฤษฎี และแนวคิดทางวิชาการซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้ด้านเทคโนโลยีกับวิชาครู (Technology Pedagogical Knowledge: TPK) คือ ความรู้ความเข้าใจในความรู้ทางด้านวิชาครูเพื่อประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ความรู้ด้านเทคโนโลยีกับเนื้อหา (Technology Content Knowledge: TCK) คือ ความรู้ที่ช่วยให้ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนเนื้อหาทางวิชาการให้มีประสิทธิภาพ และความรู้ด้านวิชาครูกับเนื้อหา (Pedagogical Content Knowledge: PCK) คือ ความรู้ด้านการสอนเนื้อหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายหรือมีการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้มาใช้ในการสอนเนื้อหาสาระวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Sahin, 2011) และความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่บูรณาการกับความรู้ด้านวิชาครูและเนื้อหา (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPACK) คือ ความรู้ที่เกิดจากองค์ประกอบหลัก 3 ด้านมาผนวกเข้าด้วยกัน และเกิดเป็นการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ (Ferdig, 2006)

ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวคิดทั้งสองด้านมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ซึ่งมีความแตกต่างจากงานวิจัยด้านการพัฒนาทักษะการเขียนที่ผ่านมาที่มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาแนวคิดแบบแยกองค์ประกอบ เช่น ศึกษาเฉพาะการใช้กรอบแนวคิด TPACK ในการพัฒนาการเขียน หรือการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของการสอนแบบอรรถลักษณะวิธี โดยยังขาดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานองค์ประกอบเหล่านี้เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน ดังนั้น รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างเหมาะสมในบริบทของมหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยี และแนวคิดวงรอบการเรียนการสอน และกรอบมาตรฐานความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษ (CEFR) มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้กำหนดเป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ วิทยาลัยการฝึกหัดครู ที่ไม่ใช่นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 227 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จำนวน 24 คน สุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sample Unit) ขั้นตอนในการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R1) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู และศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถามซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 รวบรวมข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D1) มีขั้นตอนดังนี้ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด ฯ โดยนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็น และข้อมูลพื้นฐานมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและออกแบบรูปแบบที่มีความเหมาะสม 2) ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของรูปแบบ โดยใช้แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดฯ แบบมาตราส่วน 5 ระดับ ประกอบด้วย การประเมินและตรวจสอบรูปแบบ 4 ด้าน คือ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นไปได้ ความเป็นไปได้ ความเป็นไปได้ และความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ย 4.33 ขึ้นไป และมีค่าเบี่ยงเบนน้อยกว่า 0.53 ถือว่าสอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์ให้นำไปใช้ได้ และ 3) ปรับปรุงแก้ไขคุณภาพรูปแบบและนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R2) นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มทดลอง โดยมีรูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียว แบบแผนในการทดลองโดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) ประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการพัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ T- test (Dependent samples) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมินตามเกณฑ์ของ Cohen (1988) เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 8 ชั่วโมง โดยกำหนด 3 อรรถลักษณะทางภาษา คือ การเล่าเรื่องประสบการณ์ (Personal Recount) การเขียนเพื่อแสดงวิธีการ (Procedure) และการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น (Exposition) โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

2) แบบประเมินทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ทั้งก่อนและหลังเรียนจำนวน 3 ข้อ โดยกำหนดเป็นการสอบเขียนในระดับย่อหน้า โดยข้อสอบจะกำหนดเป็น

สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เขียนตามอรรถลักษณะทางภาษาที่กำหนด โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

3) เกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) โดยปรับปรุงมาจากแนวคิดแนวคิดทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและวงรอบการเรียนรู้การสอนของ Derewianka (2006), and Foley (2011) เกณฑ์การประเมินประกอบด้วย Purpose and Organization (Purpose, and Text Structure), Language Features (Vocabularies, Cohesion, Other Writing Mechanics) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D2) ประเมินผลความพึงพอใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด โดยใช้แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด ฯ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด ฯ มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1) หลักการของรูปแบบ รูปแบบการเรียนรู้มีการบูรณาการแนวคิดความรู้เนื้อหาทฤษฎีสอนและเทคโนโลยี และแนวคิดเกี่ยวกับวงรอบการเรียนรู้การสอน คือ การบูรณาการความรู้ ความสามารถทักษะทางภาษา การผสมผสานในการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีกับวิธีสอน เนื้อหา ในการออกแบบการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญที่สัมพันธ์กัน

2) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

3) ขั้นตอนการเรียนรู้ พัฒนาจากแนวคิดวงรอบการเรียนรู้การสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

(1) ขั้นการสร้างความรู้ (Context Exploration) เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อบทความและทำความเข้าใจการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคม โครงสร้างของการเรียบเรียงเนื้อหา ความ รวมถึงลักษณะของภาษาที่ใช้ โดยใช้ประสบการณ์เดิมควบคู่กับการศึกษาหาข้อมูลเนื้อหาที่ผ่านแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อถือได้ และสรุปฝังความคิดเพื่อนำเสนอและอภิปรายร่วมกันผ่าน Padlet โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

(2) ขั้นการให้รูปแบบการเขียน (Text Exploration) ผู้เรียนทำความเข้าใจวรรณลักษณะและคำศัพท์ของงานเขียนเป้าหมาย ศึกษาตัวอย่างย่อหน้าผ่าน Google Document จำนวน 3 เรื่อง โดยผู้สอนตั้งคำถามมุ่งเน้นให้วิเคราะห์โครงสร้างและลักษณะภาษาที่ใช้ และสอนแบบชัดเจน ผู้เรียนอ่านและสำรวจเรื่องที่อ่านว่ามีเนื้อหาและวรรณลักษณะแบบใด วิเคราะห์โครงสร้าง ลักษณะการใช้ภาษา ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้สามารถนำลักษณะสำคัญทางภาษามาเขียนและเรียบเรียงย่อหน้าตามโครงสร้างและวรรณลักษณะที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง และฝึกฝนเพิ่มเติมจากการทำแบบฝึกหัดผ่าน live worksheet

(3) ขั้นฝึกเขียนเป็นกลุ่ม (Joint Construction) ผู้เรียนทำการเขียนตามวรรณลักษณะต้นแบบร่วมกัน จำนวน 2 บทความ โดยย่อหน้าที่ 1 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันเขียนบทความในชั้นเรียนผ่าน Padlet กโดยผู้เรียนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับใจความสำคัญ โครงสร้างการเขียนตามวรรณลักษณะ ผู้สอนให้คำแนะนำ ชี้แนะ และร่วมกันเขียนย่อหน้าตัวอย่างจนเสร็จ ในบทความที่ 2 ผู้เรียนจะฝึกเขียนเป็นกลุ่มละความสามารถ โดยเขียนย่อหน้าร่วมกันบน Canva ตรวจสอบไวยากรณ์ทางภาษาของตนเองผ่านแอปพลิเคชัน Grammarly และตรวจสอบการลอกเลียนผลงานผ่านแอปพลิเคชัน Quetext ภายใต้การดูแลและแนะนำของผู้สอน เมื่อชิ้นงานสมบูรณ์ผู้เรียนทุกกลุ่มจะนำเสนองานเขียนของตนเอง โดยมีผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นบทความนั้น

(4) ขั้นฝึกเขียนโดยอิสระ (Independent construction) ผู้เรียนฝึกการเขียนเป็นรายบุคคลโดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ ผู้เรียนจะเขียนเรื่องใหม่โดยใช้รูปแบบวรรณลักษณะที่เคยฝึกเขียนผ่าน Canva โดยผู้สอนเข้าไปตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะผ่านระบบออนไลน์ ตรวจสอบไวยากรณ์ และปริญญางานเขียนกับผู้สอนผ่านกระบวนการ writing conference ตรวจสอบเพื่อป้องกันการลอกเลียนผลงาน และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำส่งชิ้นงานใน Google Classroom เพื่อพัฒนาการของตนเอง หลังจากนั้นผู้เรียนไปฝึกเขียนย่อหน้าเพิ่มเติมผ่านแอปพลิเคชัน Write & Improve และนำเสนอใน Google Classroom ที่กำหนด

4) การวัดและประเมินผล การประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนในระดับย่อหน้าตามวรรณลักษณะที่กำหนด โดยมีการประเมินก่อนและหลังใช้รูปแบบ โดยพิจารณาจากการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคมของประเภทบทความนั้น โครงสร้างของการเรียบเรียงเนื้อความ และลักษณะของภาษาที่ใช้ โดยมีการกำหนด 1) แบบประเมินทักษะทางการเขียนภาษาอังกฤษ 2) เกณฑ์การประเมินทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน และ 3) มีการกำหนดปัจจัยความสำเร็จและบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนอย่างชัดเจน

การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดฯ โดยทำการวิเคราะห์ค่า t (Dependent sample t-test) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T	df	p
ก่อนเรียน	20	9.21	1.18	22.52*	23	0.000
หลังเรียน	20	12.31	1.03			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 แสดงผลการการศึกษาคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 9.21 ($\bar{x} = 9.21$, S.D. = 1.18) ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 12.31 ($\bar{x} = 12.31$, S.D. = 1.03) ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินทั้ง 2 คน ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน

ผู้ประเมินคนที่	($\bar{X}$)	S.D.	r	P
1	12.46	0.78	.85	.01
2	11.04	1.21		

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินในการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ .85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ Cohen (1988) หมายความว่า ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินมีความสัมพันธ์กันในระดับดี ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาคำพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รายละเอียด		รายประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านเนื้อหา					
1.1.	เนื้อหาที่สอนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดมีความเหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน		4.62	.49	มากที่สุด
1.2.	เนื้อหาที่สอนในขั้นการสร้างความรู้ (Context Exploration) ช่วยเตรียมความพร้อมผู้เรียน สร้างองค์ความรู้ และข้อมูลพื้นฐานในการเขียนภาษาอังกฤษ		4.58	.58	มากที่สุด
1.3.	เนื้อหาที่สอนในขั้นการให้รูปแบบการเขียน (Text Exploration) มีความเหมาะสม เตรียมความพร้อมผู้เรียนด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา หรือการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม		4.45	.50	มาก
1.4.	เนื้อหาที่สอนในขั้นฝึกเขียนเป็นกลุ่ม (Joint Construction) ช่วยทบทวนและฝึกฝนผู้เรียนด้านการเขียนภาษาอังกฤษจนเกิดความแคล่วคล่อง		4.54	.58	มากที่สุด
1.5.	เนื้อหาในขั้นฝึกเขียนโดยอิสระ (Independent construction) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม		4.41	.50	มาก
รวมด้านเนื้อหา			4.54	.53	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้					
2.1.	รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเตรียมความพร้อมสู่การเขียนภาษาอังกฤษ		4.62	.51	มากที่สุด
2.2.	กิจกรรมการเขียนเป็นคู่และกลุ่มผ่านการสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่กำหนดช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ		4.70	.46	มากที่สุด
2.3.	กิจกรรมการนำเสนอด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล อภิปราย ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ		4.62	.49	มากที่สุด
2.4.	รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว		4.45	.50	มาก
2.5.	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดช่วยสร้างความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน		4.54	.50	มากที่สุด
รวมด้านการจัดการเรียนรู้			4.59	.49	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1.	รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ		4.62	.57	มากที่สุด
3.2.	รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ		4.58	.58	มากที่สุด
3.3.	รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ		4.54	.51	มากที่สุด
3.4.	รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน		4.62	.49	มากที่สุด

รายละเอียด	รายประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3.5. ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน		4.75	.44	มากที่สุด
รวมด้านประโยชน์		4.62	.51	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.58	.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.53) ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาที่สอนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดมีความเหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน ในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.49) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการเขียนเป็นคู่และกลุ่มผ่านการสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่กำหนดช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.46) อยู่ในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.51) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.44) ดังนั้นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิผลและมีเหมาะสมที่จะนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และหลักสูตรอื่น ๆ ในระดับอุดมศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล และผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกด้าน เนื่องจากมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน ชัดเจน และสอดคล้องกับหลักการทางทฤษฎีและความต้องการของผู้เรียน มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ การประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งผลให้รูปแบบได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกด้านสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce et al. (2015) ที่กล่าวว่ารูปแบบมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ การนำแนวคิด หลักการ และทฤษฎีมาใช้เป็นฐานในการออกแบบรูปแบบการสอน แนวคิดและหลักการจะเป็นตัวชี้้นำในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการสอนที่ออกแบบไว้ การกำหนดจุดประสงค์ของรูปแบบนั้น

แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดจากการใช้รูปแบบเนื้อหาเป็นการระบุถึงสาระเนื้อหา กิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนการปฏิบัติในการนำรูปแบบไปใช้ และการวัดและประเมินผลเป็นการบอกถึงผลลัพธ์ของการดำเนินการตามรูปแบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวะพัฒน์ เวียงทอง และ ทิพวรรณ มูลตา (2568) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนโดยมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอน และการประเมินผล ซึ่งรูปแบบดังกล่าวสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียนและเจตคติที่ดีต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ได้มีการผสมผสานแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป้าหมาย โดยรูปแบบการเรียนการสอนนั้นได้บูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบความรู้เนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยี และแนวคิดเกี่ยวกับวงรอบการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งในเรื่องของการพัฒนาทักษะการเขียนตามอรรถลักษณะทางภาษา และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการสร้างความรู้ ขั้นการให้รูปแบบการเขียน ขั้นฝึกเขียนเป็นกลุ่ม และขั้นฝึกเขียนโดยอิสระ และมีการวัดและประเมินผลที่เน้นความถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ใช้เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนในการประเมินทักษะทางการเขียน ตามอรรถลักษณะของภาษาที่พิจารณาจากการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคมของประเภทบทความนั้น โครงสร้างของการเรียบเรียงเนื้อหา ความ ลักษณะของภาษาที่ใช้และกรอบการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR เพื่อให้การเรียนรู้ตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สูงขึ้น จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน เท่ากับ 9.21 ($\bar{x} = 9.21$, S.D. = 1.18) และหลังเรียนเท่ากับ 12.31 ($\bar{x} = 12.31$, S.D. = 1.03) ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวมีการผสมผสานแนวคิดอย่างเหมาะสม

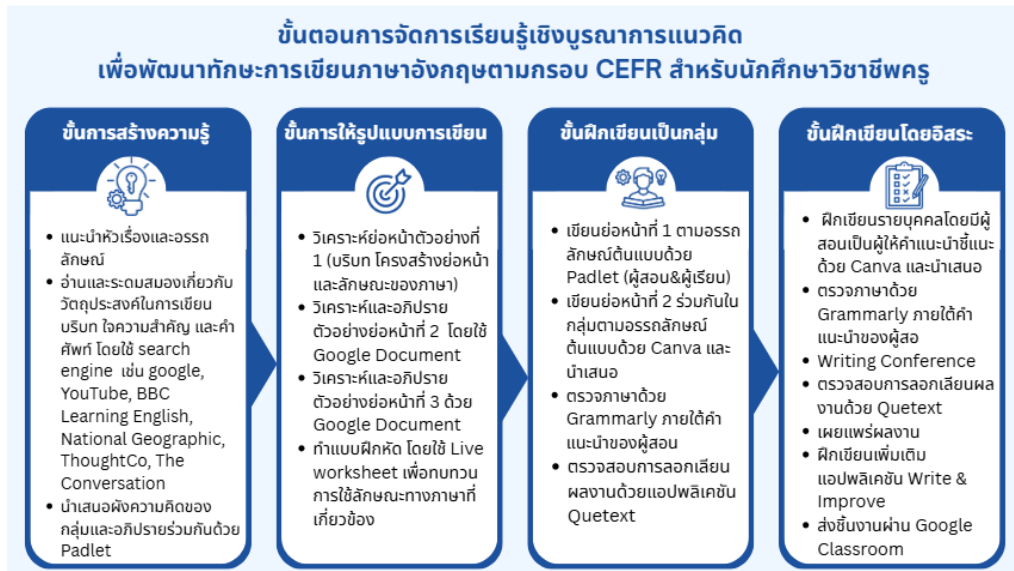
การบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหาและวิธีการสอน เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัลที่ผู้สอนจะต้องมีการปรับตัวโดยไม่สามารถเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเดิมเพียงอย่างเดียว ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรจะมีการบูรณาการเทคโนโลยี เนื้อหา และวิธีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัย วราพรพรณ ภูพันธ์ และ สุดคณิง นฤพนธ์-จิรกุล (2566) ที่นำแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาจัดทำชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยผลการวิจัยพบว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวคิดวงรอบการเรียนรู้การเขียนที่นำมาปรับใช้ในช่วงตอนของการจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป้าหมาย เนื่องจากแนวคิดนี้มุ่งเน้นกระบวนการสอนแบบชัดเจน ในการสอนโครงสร้างข้อความ ลักษณะทางภาษา และวัตถุประสงค์ทางสังคมของอรรถลักษณะเป้าหมาย สอดคล้องกับ การสอนแบบชัดเจนช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะผ่านการสาธิต การฝึกฝน และการประเมิน (Rosenshine, 2012) ในช่วงตอนของการเรียนรู้ของรูปแบบมีการใช้วิธีการสอนแบบชัดเจนในขั้นที่ 1 และ 2 โดยเริ่มต้นจากผู้เรียนได้เรียนรู้วัตถุประสงค์ทางสังคมของประเภทข้อความที่เลือก และได้วิเคราะห์ข้อความต้นแบบเพื่อทำความเข้าใจโครงสร้าง คำศัพท์ และภาษาที่ใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน หลังจากนั้นผู้เรียนจะมีความพร้อมในการเรียนขั้นถัดไป ในขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนได้วิเคราะห์โครงสร้างและคุณลักษณะทางภาษาผ่านข้อความต้นแบบโดยกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อคะแนนประเมินทักษะการเขียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Musdizal et al. (2022) ที่ศึกษาผลของการสอนแบบชัดเจนต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์ โดยคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 91.73 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมเท่ากับ 67.07 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิชณพงค์ อินทรเกษม (2563) ที่ศึกษาและพัฒนาแบบการเรียนรู้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบอรรถฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีระดับเจตคติต่อการเขียนเชิงวิชาการภาพรวมในระดับมากที่สุด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.51) รองลงมาเป็นด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.49) และด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.53) เนื่องจากเนื้อหาที่สอนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมการเขียนเป็นคู่และกลุ่มผ่านการสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่กำหนด ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สลิตตา ภัคดิวนิช และคณะ (2567) พบว่า การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียน สร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และสังคม ซึ่งกระบวนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ การสื่อสารทักษะด้านอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ รวมถึงทักษะศาสตร์วิชาอื่นๆ เพื่อต่อยอดความรู้ต่อไปในอนาคต

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการวิจัยนี้ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด ฯ ที่บูรณาการแนวคิดความรู้เนื้อหาทฤษฎีสอนและเทคโนโลยี (TPACK) และแนวคิดเกี่ยวกับวงรอบการเรียนรู้การสอน โดยประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน รายละเอียดแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ภาพขั้นตอนการจัดการเรียนรู้บูรณาการแนวคิด ฯ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย
ขั้นตอนการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิด ฯ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิมและข้อมูลใหม่ ทำให้เกิดความเข้าใจในบริบทและลักษณะของภาษา การเรียนรู้ตัวอย่างรูปแบบงานเขียนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างและอรรถลักษณะของงานเขียนได้อย่างชัดเจนและนำไปใช้ได้เหมาะสม กระบวนการฝึกเขียนร่วมกันในชั้นเรียนช่วยพัฒนาทักษะการเขียนผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การบูรณาการเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ในทุกขั้นทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความรู้และทักษะที่ได้รับไปพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการเรียนรู้และการทำงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบมีความเหมาะสมในระดับ

มากในทุกด้าน ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR หลังเรียนรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดฯ รวมทั้ง 3 ด้านอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.52) แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และสามารถสร้างทัศนคติต่อการเรียนภาษาได้ ดังนั้นรูปแบบนี้สามารถนำไปปรับใช้ในบริบทการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา ครุศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ในการทดสอบภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR หรือการสอบบรรจุเข้ารับราชการ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดฯ ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบในงานวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดฯ ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ทักษะการอ่านและการเขียน

2) พัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B2 สำหรับนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). แนวทางการนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลในทุกระดับ การศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาหลักสูตรและนิตยภัตทางการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- ชัยวัฒน์ แก้วพินางม. (2561). แนวทางในการผสมผสานดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษา. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 18(33), 241–266. สืบค้นจาก <https://www.culi.chula.ac.th/th/pasaa-paritat/view/7>
- ลลิตา รักดีวานิช, จารุณี ทิพยมณฑล และ ชรินทร์ มั่งคั่ง. (2567). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วย TPACK model ทางภาษาศึกษาและการเรียนรู้ภาษาฐานโครงงานสำหรับผู้เรียนยุคดิจิทัล. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 13(1), 436–447. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/260310/182134>
- ลวิตรา บุญปก, ธนัชร ชัดียนนท์ ปูนอน และ หทัยกาญจน์ หลาบคำ. (2566). การสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในระดับอุดมศึกษาของไทย: ประโยชน์ ความท้าทายและข้อเสนอแนะ. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 13(4), 322–334. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/neuarj/article/view/267085>
- คิระพัฒน์ เวียงทอง และ ทิพวรรณ มูลตา. (2568). การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคความรวมภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเขียนแบบกิ่งควบคุม ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*, 17(2), 142–160. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jemri/article/view/276550>
- วราพรรณ ภูพันธ์ และ สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล. (2566). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 6(19), 104–106. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/etcedumsu/journal/article/view/263565>
- Butt, D., Fahey, R., Feez, S., Spinks, S., & Yallop, C. (2001). *Using functional grammar: An explorer's guide* (2nd ed.). Sydney: Macquarie University.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Derewianka, B. (1990). *Exploring how texts work*. Sydney: Primary English Teaching Association.
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), 1017–1054. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9620.2006.00684>
- Musdizal, M., Oktivianus, M., & Kamil, D. (2022). An implementation of explicit instruction strategy in teaching recount text on the students' writing skill. *Journal on Education*, 5(1), 29–38. <https://doi.org/10.31004/joe.v5i1.554>

- Rosenshine, B. (2012). Principles of instruction: Research-based strategies that all teachers should know. *American Educator*, 36(1), 12–19. Retrieved from <https://www.aft.org/ae/spring2012/rosenshine>
- Sahin, I. (2011). Development of survey of technological pedagogical and content knowledge (TPACK). *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 10(1), 97–105. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ926558>